

Sygn. akt: I C 658/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

N., 3 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Remigiusz Drzewiecki
Protokolant:	sekretarka Anna Jakubiszyn

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2016 r. na rozprawie w N.

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko P. G.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym do tutejszego Sądu w dniu 24 listopada 2015 roku (k. 2-3, 19) strona powodowa (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. wniosła o zasądzenie od pozwanego P. G. kwoty 11.258,26 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Wniosła także o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2.400 zł, 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i 563 zł opłaty od pozwu.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że pozwany P. G. oraz (...) Agricole (poprzednio (...) Bank S.A.) zawarli w dniu 6 lipca 2009 roku umowę bankową o numerze (...), na podstawie której pozwany otrzymał określoną w umowie kwotę pieniężną, jednocześnie zobowiązał się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w tejże umowie. Pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania, wobec czego niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. W następstwie powyższego wobec niedotrzymania przez pozwanego warunków określonych w umowie wierzyciel pierwotny wezwał pozwanego do zapłaty kwoty pieniężnej. Jednocześnie w treści wezwania wierzyciel pierwotny poinformował pozwanego, że w przypadku niewypełnienia obowiązków określonych w treści wezwania wierzycielność zostanie przelana na rzecz (...)Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.. Pozwany mimo upływu wyznaczonego terminu nie dokonał zapłaty, wobec czego 27 września 2013 roku (...) (...) (poprzednio (...) Bank S.A.) zawarł z (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym umowę przelewu wierzycielności, cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej przez pozwanego z wierzycielem pierwotnym. Potwierdzeniem, że wierzycielność dochodzona niniejszym pozwem była przedmiotem umowy przelewu, jest wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji. Elektroniczny załącznik do umowy cesji wierzycielności za równoważny z załącznikiem wersji papierowej. Strona powodowa podała, że

posiada jeden egzemplarz papierowego załącznika do umowy cesji, wobec czego nie może on zostać przedłożony w oryginale. W związku z powyższym na potrzeby niniejszego postępowania przedłożony został wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji. Zadłużenie pozwanego, stanowiące wartość przedmiotu sporu wynosiło 11.258,26 zł, w tym należność główna w wysokości 6.522,94 zł oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 4.735,32 zł, na które składają się przejęte w drodze cesji wierzytelności odsetki wierzyciela pierwotnego naliczane zgodnie z postanowieniami umowy odpowiednio od niezapłaconej kwoty należności głównej wynikającej ze wskazanej wyżej umowy oraz odsetki ustawowe naliczane przez stronę powodową. Dowodem istnienia oraz obowiązku spełnienia świadczenia ciężącego na stronie pozwanej zdaniem powoda jest wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej. Powód wskazał ponadto, że wzywał stronę pozwaną do zapłaty, jednakże do chwili obecnej zadłużenie nie zostało uregulowane.

Pozwany P. G. mimo prawidłowego zawiadomienia o terminie rozprawy oraz doręczenia mu odpisu pozwu nie wniósł odpowiedzi na pozew i nie stawił się na rozprawie w dniu 3 czerwca 2016 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 września 2013 roku we (...) Bank (...) S.A. we W. i (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. podpisały umowę przelewu wierzytelności, której przedmiotem m.in. miała być określona w załączniku do tej umowy wierzytelność przysługująca (...) Bank (...) S.A. we W. wobec P. G. o wysokości: 6.522,94 zł kapitału, 3.212,88 zł odsetek, 308 zł kosztów.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności z dnia 27.09.2013 r. wraz z wyciągiem z elektronicznego załącznika do umowy cesji (k.8 – 12).

W dniu 19 listopada 2015 roku strona powodowa (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. wystawiła wyciąg z ksiąg rachunkowych i ewidencji analitycznej nr (...), w którym oświadczone, że strona powodowa w dniu 27 września 2013 roku nabyła od (...) S.A. we W. wierzytelność wobec dłużnika P. G. z tytułu zobowiązania wynikającego z zawartej w dniu 6 lipca 2009 roku umowy pożyczki o numerze (...). Wysokość zobowiązania pozwanego P. G. według stanu na dzień wystawienia wyciągu została w treści tego dokumentu wskazana na 11.258,26 zł.

Dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) z dnia 19 listopada 2015 roku (k.7).

Pismem z dnia 14 października 2015 roku strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty należności dochodzonej pozewem w terminie do dnia 22 października 2015 roku pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania cywilnego.

Dowód: wezwanie do zapłaty (k.13 – 14).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na oddalenie.

Sąd ustalił stan faktyczny sprawy na podstawie dowodów z dokumentów, których prawdziwość nie była kwestionowana w toku sprawy przez strony.

Zgodnie z treścią przepisu art. 339§1 k.p.c., jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W takim przypadku za prawdziwe przyjmuje się twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą chyba, **że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (art.339§2 k.p.c.).**

Pozwany, pomimo prawidłowego wezwania, nie stawiał się na wyznaczoną przez Sąd rozprawę i nie złożył odpowiedzi na pozew, a zatem nie ustosunkował się do twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie.

Niemniej okoliczności te budzą wątpliwości Sądu, wobec braku przedłożenia przez stronę powodową dokumentów świadczących o istnieniu oraz wysokości pierwotnego zobowiązania pomiędzy pierwotnym wierzycielem wskazanym w treści uzasadnienia pozwu a pozwanym, w szczególności w postaci powołanej w treści uzasadnienia pozwu umowy pożyczki. Na zarządzenie Przewodniczącego z dnia 21 stycznia 2016 roku wezwano Prokurę Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. do przedłożenia dokumentów świadczących o istnieniu oraz wysokości pierwotnego zobowiązania pomiędzy pierwotnym wierzycielem wskazanym w treści uzasadnienia pozwu, a pozwanym, w szczególności w postaci powołanej w treści uzasadnienia pozwu umowy, a także do wskazania sposobu naliczania odsetek skapitalizowanych wskazanych w treści uzasadnienia pozwu, a to w terminie tygodnia od dnia doręczenia wezwania, z uwagi na możliwość wpisania sprawy do rep. C oraz prowadzenia jej w trybie zwykłym. Pismem z dnia 5 lutego 2016 roku strona powodowa wniosła o wydłużenie zakreślonego jej terminu sądowego do dnia 5 maja 2016 roku. Do dnia 3 czerwca 2016 roku, tj. do dnia wydania wyroku w sprawie strona powodowa nie wykonała zobowiązania.

Roszczenie pozwu jest zatem nieudowodnione.

Dowodem na istnienie umowy będącej przedmiotem przelewu, a co za tym idzie całej wierzytelności nie jest zdecydowanie wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu.

Owszem treść takiego wyciągu co do zasady powinna odzwierciedlać treść wpisów dokonywanych w księgach funduszu. Zasady prowadzenia rachunkowości przez fundusze inwestycyjne, w tym fundusze sekurytyzacyjne, regulowane są przepisami ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (jedn. tekst: Dz.U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694 z późn. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości funduszy inwestycyjnych (Dz.U. 2007 nr 249 poz. 1859 z późn. zm.).

Niewątpliwie transakcja nabycia przez fundusz sekurytyzacyjny puli wierzytelności powinna znaleźć odzwierciedlenie w księgach rachunkowych po stronie aktywów, oraz - zakładając odpłatność tej transakcji - również po stronie pasywów. Nie przesądza to jednak jeszcze, że konkretna wierzytelność faktycznie istnieje, w ramach bowiem kontroli rachunkowej nie jest oceniana strona prawna konkretnej transakcji i jej skuteczność w świetle prawa cywilnego. Celem prowadzenia ksiąg rachunkowych funduszu jest jedynie wykazanie dokonywanych operacji zakupu lub sprzedaży w celach finansowych.

Oznacza to, że samo dokonanie zapisu w księgach funduszu o istnieniu wierzytelności nie wiąże się z domniemaniem prawnym, iż wierzytelność ta istnieje, brak bowiem jakiegokolwiek sposobu kontroli prawidłowości podstaw dokonywanych wpisów, poza ich prawidłowością formalną. Organy funduszu nie mają wystarczających kompetencji do zbadania, czy nabywana wierzytelność faktycznie istnieje. Do wykazania istnienia wierzytelności konieczne jest przedstawienie przez fundusz odpowiednich dowodów, czego w niniejszym postępowaniu strona powodowa nie uczyniła.

W myśl art. 6 k.c., wyznaczającego ogólną zasadę rozkładu ciężaru dowodu, „ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne”. Z kolei dyspozycja art. 232 k.p.c. określa obowiązek strony co do wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzi skutki prawne.

Zważyć należy, że z art. 6 k.c. i 232 k.p.c. nie wynika jedynie zakres obowiązku zgłaszania dowodów przez strony, ale przede wszystkim wynika ryzyko niekorzystnego rozstrzygnięcia w sytuacji, gdy strona nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń, w sytuacji gdy ciężar dowodu co do tych okoliczności na niej spoczywał.

W niniejszej sprawie strona powodowa dochodziła zapłaty wierzytelności przysługującej jej wobec pozwanego z tytułu umowy bankowej, tym samym powinna udowodnić istnienie wierzytelności, jej wymagalność i wysokość, skoro z faktu tego wywodzi skutki prawne. Strona powodowa nie poparła swoich twierdzeń wystarczającymi dowodami.

A zatem powództwo zostało oddalone.